

с гвието; естествено е и момъкът да го обича. Удоволствието е отгъ възрастта му; то прилича на неговата жива и прѣсна природа, която още не е испитала разочарование и която желае да се чувствува че живѣе по всякакъвъ начинъ. Азъ никакъ не осждамъ удоволствието: азъ обичамъ ония хубави събрания отгъ младежи гдѣто една истинска радостъ, една откровенна и естествена вѣселостъ растворя сърдцата и ги располага къмъ приятелството, гдѣто, въ растварянието и вѣселостта на тѣхната природа, се приготвятъ сили за сериозни работи, гдѣто въображенията едни други се събуждатъ. Обичамъ щото младежитѣ да занимаватъ своята неистоцима дѣятелностъ въ живитѣ и здравитѣ удоволствия съобразно съ срѣдствата си. Но онова което не обичамъ, е да гледамъ да се изгубватъ въ дѣтински забавления, безъ полза на душата и тѣлото, ония хубави дни които минаватъ тѣй скоро, за които толкова скърбимъ, които не се замѣстватъ, и ония драгоценни часове които се длъжжгъ на работитѣ и почивката. Има най сетнѣ удоволствия за които младежта мисли че ѝ сжъ особено позволени, и за които си е съставила своя нравственостъ. Тя мисли че сърдцето може да се прѣска всячески безъ да се унижи и безъ нѣкаква опасностъ. Тя мисли че сърдцето е неистоцимо, и слѣдъ като го е раздавала по всякакви любовни приключения, вѣрва че ще ѝ остане доста за интимното щастие. Тя мисли тоже че въ любовта се може и безъ сърдцето, и търси въ любовта само удоволствието. Нѣма никакъ да говоржъ въ името на строгата нравственостъ която нѣма да